

ger disse Fedevarer til Krigspriser til Udlandet? Et saadant Forhold vilde være ganske uholdbart, ganske umuligt. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, enhver vil kunne indse Uholdbarheden af en saadan Tilstand, at man vilde lægge Baand paa den enes Produkter til Fordel for Naboen, der skulde bruge disse Produkter og saa igen kunde sælge dem til Krigspriser. At man ikke i Længden vilde kunne holde igen overfor Kravet om Tilladelse til at udføre visse Sædarter, er givet. Det vilde være aldeles ugorligt at forhindre Udførselen af visse Sædarter, som der er rigeligt af her i Landet. Med hvilken Ret vilde man forlange af den ene Landmand, at han skulde sælge sit Byg til en Underpris, medens Naboen kunde sælge sine Fedevarer til Krigspriser? Men hvad vilde Følgen blive af Tilladelsen til at udføre Byg fra Danmark? I Øjeblikket koster 100 kg Byg i Tyskland 40 Mark. Det er givet, at blot den allerringeste Udførsel i faa Dage eller blot nogle faa Dages Tilladelse til Udførsel vilde have til Følge, at Bygpriserne her i Landet kom til at svare til Bygpriserne i Nabolandene. I Øjeblikket koster 1 Td. Byg her i Danmark ca. 18 Kr. Prisen vilde stige til det dobbelte. Men hvad blev atter Følgen deraf? Priserne paa alle andre Sædvarer vilde rykke op i Forhold dertil, og saa vilde det mindre Landbrug være stillet i præcis den samme vanskelige Situation som i Fjor, hvor det var ude af Stand til at producere, fordi Sædpriserne var for høje. Og alle andre Varer vilde ligeledes stige i Pris, og det i en saadan Grad, at hvis Staten skulde købe disse Varer til Krigspriser og sælge dem igen til normale Priser, vilde det Beløb, Staten her skulde ofre, blive saa stort, at der praktisk talt ikke kunde være Tale om at faa det ind igen ved at udskrive Skatter. En æret Taler gjorde forleden Dag det Regnestykke, at hvis vi ikke havde faaet Maksimalpris paa Rug, vilde et Rugbrød være kommet til at koste 120 Øre pr. 8 Pd. Det er muligt, at Brødprisen vilde være blevet saa stor; jeg har imidlertid ikke turdet regne med mere end 110 Øre. Men hvis et Rugbrød kostede 110 Øre til Krigspriser, og Staten skulde købe Rugen til de Krigspriser, som betingede denne høje Rugbrødspris, og sælge igen til overkommelige Priser, vilde Staten komme til at ofre alene paa Brødspørgsmaalet, blot for at sætte Brødprisen ned fra 110 til 70 Øre pr. 8 Pund, en 30,7 Mill. Kr., og naar der i øvrigt skulde være Krigspriser paa alle

andre Varer, der købes, end lige netop disse Hovedartikler, Brød, Svinekød, Sukker og Margarine, maatte man naturnødvendigt gaa ned til en Pris, der ikke ligger højere end 70 Øre pr. 8 Pund, altsaa en Nedsættelse af 40 Øre pr. Pund. Der bruges nu her i Landet til Rugbrød ca. 2,400,000 Tdr. Rug om Aaret, og hver Tønde giver ca. 32 Brød, i alt 76,800,000 Brød. En Nedsættelse med 40 Øre pr. Brød vilde da give et Beløb af 30,7 Mill. Kr. Det er det mindste Beløb, Staten vilde blive nødsaget til at ofre paa en Prisnedsættelse paa Brødet, saaledes at vi kom ned paa overkommelige Priser, og da Forholdet nu er dette, at man bruger omtrent det samme Antal Tønder Hvede som Rug, vilde en tilsvarende Regulering af Hvedepriserne koste Staten andre 30,7 Mill. Kr.

Men Befolkningen lever jo ikke af Brød alene, der maa jo i alt Fald noget Sul til, og da Forholdet efterhaanden har udviklet sig saaledes, at det næsten er uoverkommeligt for Folk med jævne Indtægter at købe Oksekød, har vi ikke stort andet at falde tilbage paa end Svinekødet. Jeg gaar nu ud fra den engelske Notering; højere tør jeg ikke gaa, og jeg regner med, at den i Øjeblikket er ca. 170 Øre pr. kg, og at man, hvis man vilde gaa den anviste Vej, maatte nedbringe Prisen til 100 Øre pr. kg eller med ca. 35 Øre pr. Pund. Jeg regner endvidere med, at der bruges 9,000 Svin om Ugen her i Landet — der bruges for øvrigt, saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, noget mere, men jeg regner kun med et Forbrug af 9,000 pr. Uge —, og fremdeles med, at hvert Svin giver 125 Pd. Flæsk. Det vil da blive 1,125,000 Pund pr. Uge, og en Nedsættelse med 35 Øre pr. Pund vil for et helt Aar blive 20,475,000 Kr. Det vil blive Statens Udgift for at faa Flæskpriserne nedsat til et overkommeligt Tal.

Jeg skal endnu nævne to andre Produkter, som jeg mener, det vil være absolut nødvendigt at skaffe Befolkningen til nogenlunde normale Priser; det er Sukker og Margarine. Vi har faktisk Maksimalpris paa Sukker her i Landet, ikke officielt, men aftalt. Ærede Medlemmer vil vide, at Sukkerfabrikkerne ikke har forhøjet Sukkerpriserne fra Krigens første Dag og til nu, og det er en Følge af de Foranstaltninger, Regeringen har truffet. Sukker koster her i Landet 16—24 Øre pr. Pund, men i Norge koster et Pund Puddersukker 14—15 Øre mere, og da Forholdet er det, at der her i Landet i 1913 brugtes 223,6 Mill. Pund Sukker, vil Sagen stille